

[Koefoed.]

direkte ind under Statens Bestemmelse; jeg tænker her paa Postvæsenets Betaling for udført Arbejde. Nu spiller dette Arbejde en stor Rolle ved de forskellige Baner, og paa adskillige smaa Stationer tager det en ret stor Del af Arbejdstiden for Personalet, og Betalingen herfor staar ikke i et rimeligt Forhold til Tidsanvendelsen set i Forhold til den Tid, selve Stationsarbejdet kræver. Derfor henstiller jeg til den højtærede Minister, at der fra Postvæsenets Side vises større Beredvillighed til at yde det, som er rimeligt for Postens Besørgelse paa Stationerne paa Privatbanerne.

En Sag, som stadig ligger mig paa Sinde, men som jeg synes, den høje Regering tager paa en lidt ejendommelig Maade, er Spørgsmaalet om Medhjælpere paa Landet. Den højtærede Statsminister siger i begge de Taler, han har holdt her i Rigsdagen i denne Samling: *Hvis* der er Mangel paa Arbejdskraft i Landbruget, saaledes som det er sagt. I den Udtalelse ligger en Tvivl om Rigtigheden af, at der er denne Mangel. Jeg vil gerne spørge den højtærede Statsminister: Paa hvilken anden Maade skal denne Mangel konstateres end ved en Optælling som den, der har fundet Sted paa den af Regeringen selv foreskrevne Maade? Jeg gaar ud fra, at Resultatet af Optællingen er behandlet paa sædvanlig statistisk Vis, og saa synes jeg ikke, der er Grund til at drage Konstateringen af denne Mangel i Tvivl. Jeg kan forsikre baade den højtærede Statsminister og dette høje Tings Medlemmer om, at ogsaa i afvigte Sommer var der mange Steder, hvor mere Medhjælp var ønsket og ogsaa i høj Grad var paakrævet. Naar der saa samtidig gaar saa mange arbejdsløse, som lever af Understøttelse, hvilket baade samfundsmæssigt og moralsk er af det onde, maa man ikke undre sig over, at der er Utilfredshed inden for Landbruget.

Jeg skal igen i Aar tillade mig at pege paa, at en større og samtidig mere intim Samvirken mellem Arbejdsløshedskontorerne og de kommunale Myndigheder, enten gennem sociale Udvalg, eller paa hvilken Maade disse Institutioner mest praktisk kunde sættes i Forbindelse med hinanden, vilde være af væsentlig Betydning, idet Kommunalbestyrelserne kender baade dem, der søger Arbejde, og dem, der søger Medhjælp. Naar vi tager Hensyn til den Stigning i Lønningerne i Landbruget, som har fundet Sted i det sidste Aars Tid, tror jeg, at vi snart er ved det Punkt, hvor en Sammenligning mellem en ufaglært Arbejder i

Byerne og en dygtig Forkarl paa Landet ikke falder meget ud til Ugunst for den sidste, naar alt skal tages med i Betragtning. Ja, men hvad er der saa i Vejen? kan der siges. Kan vi saa ikke beholde Landbrugets egne Folk derude? Ja, men saa har vi endnu et Spørgsmaal, og det er et Spørgsmaal af ret stor Betydning. Det angaar netop Fremtidens Muligheder. Har de unge, naar de kommer i den Periode, da de skal sætte Bo, Mulighed for en rimelig Fremtid? Adskillige unge har maattet gaa hjemme hos Forældrene uden at faa fuld Løn for deres Arbejde, da Forældrene simpelt hen ikke har kunnet betale den Løn, som Forældrene gerne vilde betale, og som de unge ogsaa har fortjent.

Man kan ikke undre sig over, at der fra Ungdommens Side saa siges: de Kaar er ikke særligt attraaværdige at gaa ind til, og at de unge derfor søger Bestillinger og Arbejde andetsteds, hvor det er at faa. Tidligere har vi kunnet henvise en Del af Ungdommen til at faa selvstændige Hjem ved Udstykning. Men hvordan skal det foregaa med de Forhold, vi nu lever under? Landbrugets Udviklingsmuligheder er jo stærkt hemmet. Vi kan ikke med de Udførselsvilkaar, vi har i Øjeblikket, forøge Landbrugets Produktion nævneværdigt med Udsigt til et rimeligt økonomisk Resultat, og saa ser det jo ikke saa godt ud at forøge Antallet af Landbrugsproduktionssteder, for det er man klar over, at hvert nyt mindre Landbrug, der oprettes, betyder en forøget Produktion. Og hvad skal vi gøre af disse Varer, naar vi under de Vilkaar, hvorunder vi nu producerer, mangler Afsætning paa rimelig økonomisk Basis? Her er det jo, at Spørgsmaalet om Tillægskontingenterne til Tyskland spiller saa stor en Rolle. Skal Eksporten indskrænkes, eller skal den samles mere paa et enkelt Land, vil det økonomiske Grundlag yderligere forringes for Landbrugsproduktioenen. Man faar det Indtryk forstærket og yderligere understregt, at Regeringspartierne, navnlig Socialdemokratiet, ikke er særlig begejstret for større Landbrugseksport, gennem de Udtalelser, som Socialdemokratiets Ordfører, det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, fremførte i sin Ordførertale forleden. Jeg tænker her paa de 28 og de 60 pCt., som det ærede Medlem hævdede der brugtes af Stoffer af fremmed Oprindelse i den danske Landbrugsproduktion, nemlig ved Smørproduktionen 28 pCt. og 60 pCt. for Æg og Flæsk. Under Debatten i Gaar med det ærede Medlem Hr. Hans Pinstrup hævdede det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, at